

Görüşler

№ 2070

ADANA HAKEMİ

NİSAN 1942

SAYI: 44

Görüşler

ADANA HAKEMİ

1942

SADI NAZİK

Görüşler

ADANA HAKEMİ

TARAFINDAN ÇIKARILIR
AYLIK KÜLTÜR DERGİSİ

NİSAN 1942

SAYI : 44

İÇİNDEKİLER

Millî Hakimiyet ve Çocuk Bayramı	GÖRÜŞLER
23 Nisan	Sait TORAMAN
Türk Mucizesi	Kemal ŞENADAM
Tarsus Gözlükule Hafriyatı	Osman SÜMER
Bürücek Hatıraları	Nezihe SİREN
Foklor Denemeleri	Cemal Oğuz ÖCAL
Bir Köy Türküsü	S. NURİ
Adana Coğrafyası üzerinde bir deneme	M. YILMAZ
Çoban (Hikâye)	Vasfi YUMRUKÇALLI
Bir aylık ev çalışmaları
Halkevleri Dergileri

ŞİİRLER

Celâl Sahir MUTER — Sami GÜRLEV — Cemal Oğuz ÖCAL —
M. Sacit ÖZGÜR — Aydın NISARİ — M. ÇEKMEGE —
Mehmet Akif TUNÇAY — Abdullah Zeki ÇUKUROVA —
Hâmit Salih ASYALI

23 Nisan Millî Hâkimiyet Ve Çocuk Bayramı

23 Nisan 1920 tarihi Türk mukadderatının ileri hamlelerinde devam ederken başarmış olduğu büyük bir muvaffakiyetin kuruluşudur. Ankarada bu tarihte açılan Büyük Millet Meclisi hür ve asil varlığına kavuşmak isteyen Türk milletinin siyasi mes'uliyetini üzerine alarak onu cumhuriyete kadar götürmüştür.

Sivas ve Erzurum kongreleriyle başlayan şuurlu milli hareket daha esaslı ve plânlı bir şekilde yayılıp büyüdükçe ecnebilere satılmış İstanbuldaki hain padişahın endişesi büsbütün artıyordu. Millî harekâtın daha fazla ilerliyerek kendi menfaatlerine mani olacağını düşündükçe ona karşı yapılması lâzım gelen en şeni aksülamellerden bile asla geri kalmıyorlardı. Yine kendisi gibi satılmış adamları vasıtasıyla İstanbulda bir Mebuslar Meclisi toplanarak memleketi, halkı avutmak ve böylece milli harekâtın başında bulunan kahramanlardan önce bir iş başarmak istiyordu. Nitekim İstanbul hükûmeti bu arzusunda muvaffak oldu. Fakat Anadolu'da çalışan Millî Kahraman Gazi Mustafa Kemal İstanbulda toplanan bu meclisin çok geçmeden dağılacak-

ğini pek âlâ sezmiş, meclisin Ankarada toplanması hazırlıklarına başlamıştı. Bunu bizzat ağzından dinliyelim :

— Ben, Meclisi Mebusanın, İstanbulda duçarı tecavüz olacağına, dağılacağına kat'iyen intizar ediyordum. Bu takdirde tevessül olunacak tedbiri de takarrur ettirmiştim. Hazırlığımız ve tertibatımızda başlamıştı. Ankarada toplanmak.. (Nutuk sayfa 225)

İşte bu hazırlık ve tertibat üzerinedir ki Ankarada 23 Nisan 1920 de Türkiye Büyük Millet Meclisi toplanmış, Millî Hâkimiyeti, Türk milletinin siyasî mukadderat ve istikbalini eline almıştı. Bundan 22 yıl evvel başarılan büyük muvaffakiyet millî tarihimizin sayılı bayram günlerdendir. Bu kutsal yıldönümünü daha içten duyabilmek ve daha esaslı bir şekilde önem verebilmek için tarihi hazırlayan büyükler bugünü; Cumhuriyeti yaşatacak ve Türk milletinin asil varlığını ve şerefini daima elinde tutacak yeni neslin bayramı olarak kabul etmişlerdir. Kurulan Millî Hâkimiyeti ve Cumhuriyeti yaşatacak onu meydana getirenlerin yetiştireceği gençliktir. Bir milletin istikbali çocuklarının yetişmesile, gençliğile ölçülür.

Günün hâkimi olan büyükler yarının büyüğü ve hâkimi olacak küçükleri yetiştirmek hususunda ne kadar endişeli ve titiz hareket ederse istikbaline o kadar parlak bir şekilde bakabilir. Çocuklarını iyi terbiye etmeyen, gençlerini iyi yetiştirmeyen bir millet muhakkak ölüme mahkûmdur.

Büyük Türk kahramanı Ebedî Şefimiz ATATÜRK bu hususları pek âlâ takdir buyurarak Millî hâkimiyeti kurduğu 23 Nisan tarihini ve onun haftasını Çocuk Bayramı ve çocuk haftası olarak kabul etmişti. Çocuklarını ve gençlerini bu kadar iyi düşünen ATANın evlâtları elinde onun eserini ölünceye kadar korurlar...

ATATÜRK'ün Türk gençliğine hitabesi her Türk Çocuğunun kafasında ezber ve kalbinde sarsılmaz bir inandır.

— " Ey Türk gençliği ! Birinci vazifen, Türk İstiklâlini, Türk Cumhuriyetini, İlelebet, muhafaza ve müdafaa etmektir..

Muhtaç olduğun kudret, damarlarındaki asil kanda mevcuttur ! "

GÖRÜŞLER

23 NİSAN

Çocukların ağzından :

Milletim, altı asır süren uzun bir devrin,
İşkencesi altında inlerken derin, derin;
Gürlerdi padişahın hemen her yerde sesi,
Sanki yurt çiftliğiymiş, Türk milleti kölesi !
Onun ağzından çıkan her söz olurdu yasa,
Açılmazdı ağızlar onun emri olmasa!
Hürriyeti çok seven Türkler için bu durum,
Açıyordu ruhlarda karanlık bir uçtutum!
Osmanogullarının hele o sonuncusu,
Düşmanla birlik olup millete kurdu pusu..

İçten içe çürüten bu saltanat ağacı,
Cihan Harbi sonunda nihayet acı acı,
İniltlili seslerle devriliverdi yere,
Üstüne düşmanları uşuştü birdenbire !
Sonra da mirasını oburca paylaştılar,
Paylaşıırken insafın hududunu aştılar..

Milletim akıtırken gözünden kanlı yaş,
Samsuadan Atatürkün gözüne altın başı..
Bir yıldan fazla süren çetin bir harpten sonra,
Bir erginlik havası doldu bütün ruhlara..
Bin dokuzyüz yirminin yirmi üç Nisanında,
Yeni bir Türk Devleti kurduk tam zamanında!
Ankaranın bağrından doğan bu genç devleti,

F A C

Avuçlarımı doldurabilse falım
Sana nasibimi bağışlarım.
Meçhul dünyalardan uçan kuşların
Fvime saadet getirdiği gün.

Varsın sükûna kilitlensin geceler
Rabbim, benim de benim de falımı ver,
Şarkı söylesin dallarda bahar
Yıldızlar dökerken bahçeme huzur.

Sami GÜRLEV

Saygıyla alkışladı dünyanın her milleti.
Kavuştuk işte bugün.. Millî egemenliğe!
Ulaştık işte bugün.. Hakikî özgenliğe!
Öldürduk işte bugün.. Saltanatın devinil!
Hep yıktık işte bugün.. Zulmün kanlı evinil!

Bugün bizim gütümlüz, hafta bizim haftamız,
Armağan etti bize bu haftayı Atamız..
Her yılın Nisanının yirmi üçüncü günü,
Başlar biz çocukların en sevinçli düğünü..
Sizler yetiştirdikçe bugün biz küçükleri,
Olacağız muhakkak yarının büyükleri!

Celâi Sahr MUTER

23 Nisan

Yazan : Salt TORAMAN

23 Nisan; vatanın dört bucağında bütün Türk milletinin coşkun bir heyecanla kutladığı bayram 22 inci Millî Hakimiyet Bayramı ve millî varlığımızın yegâne ümit kaynağı olan Çocuk bayramıdır.

Bir milletin, şehitlerinin kanıyla suladığı toprağına, ve bütün bir tarih boyunca askerî ve medenî zaferlerle taclanan millî varlığına ufuklarında son neferi ilk şehidinin kanını taşıdıkça millî bir ideal gibi dalgalanan bayrağına hâkim olması kadar tabii ne olabilir..

Fakat bu en tabii hakkın en büyük Türk tarafından ilânından evvelki günlerin tablosuna bir an için gözlerimizi çevirmek faydasız olmayacaktır.

Hepimizin dehşetle göreceğimiz manzara şudur.

Tarihin mislini görmediği bir harpte eşsiz destanlar yaşatan bir ordu, mütteliklerinin mağlûbiyeti yüzünden meş'um bir mütareke yapmış.

Vatanın bütün kıyıları; en verimli bucakları istilâ ordularının emir ve kontroluna bırakılmış. Kahraman ordunun elinden bütün silâhları alınmış ve dağıtılmış.

Dört yıldanberi dört cephede harbin bütün ağırlığını omuzlarında taşıyan halkın çakı bıçakları bile alındıktan sonra artık Türk ulusunun ölüm saati çaldığını sanan gafil zafer sarhoşları onun idam ipini çekmek üzere eski uşaklarından birini memur etmişler.

Memleketin başında bulunan hain hükümdar düşmanla el birliği yapmak ve bütün bu haksızlıklara, bir yanar dağ haşmetile gürliyen tunç göksünü siper ve aslan pençesini silâh yapan asil Türk milletini bu mukaddes istiklâl volkanını söndürmeğe uğraşiyor.

İşte böyle bir günde Samsun kıyılarından Erzurum yaylalarına, Sivas ufuklarından Ankara kal'asına bir zafer sancağı gibi uçan o deha kartalının bütün Türk dünyasına kurtuluş saatinin çaldığını müjdeliyen kanat darbeleri şanlı Türkiyenin kalbinde Ankarada sönmez bir çarpıntı halinde duyuluyor.

Burada bir dakika onu, o büyük Atayı dinliyelim:

**" Bu vaziyet karşısında bir tek karar vardı :
O da milli hakimiyete dayanan, kayıtsız şartsız
müstakill yeyl bir Türk devleti kurmak !.**

**Esas, Türk milletinin haysiyet'i va şerefli bir
millet olarak yaşamasıdır. Ya İktiklâl, ya ölüm.. ,,**

İşte hakikî kurtuluş isteyenlerin parolası her zaman bu olacaktır,

Bu kurtuluş kararının doğurduğu mes'ut neticeyi yine onun bir vecizesile tamamlayalım:

**" Uçurum kenarında yıkık bir ülke, türlü düş-
manlarla kanlı boğuşmalar, yıllarca süren savaş
sonra içerde sevgi ve saygı, dışarıda hayranlık ile
tanınan yeni vatan, yeni ülkü ve yenilmez millet !.. ,,**

İşte Türk milleti, ezeli ve ebedî hâkimiyeti 23 Nisan 1920 de şahlanan iradesile, onu asırlarca suiistimal etmiş olanların elinden, böyle kurtardı.

Benliğine hâkim olan ve milli enerjisini millî iradesile kullanan Türkün başaramıyacağı hiç bik mucize yoktur.

O günkü harikaları ve bütün dünyanın imrenle gözlerini kamaştıran müstesna vaziyetimizi bu güne borçluyuz.

23 Nisan 1920 de doğan Cumhuriyet çocukları bugün vatanın denizinde; karasında ve havasında yabancı kuş uçurmayan birer yurt bekçisidirler.

Her gün yeni bir idealin tahakkuku yolunda daha kuvvetli, daha dinç ve daha genç olarak yükseliyoruz.

İstikbalimizin zaferine olan imanımız tarihimiz kadar parlaktır.

Bugün asil Türk milleti, Ebedî Şefinin izinde Milli Şefinin emrinde tek bir kalp gibi çarpan sarsılmaz bir kal'adır.

Tarihin her devrinda bir zafer ve medeniyet seli olan kahraman Türk ordusu, önündeki her seddi yıkıp, atalarının ruhunu şad etmek için Millî Şefinin tek bir işaretini beklemektedir.

Böyle şefi böyle evlâdı olan bir millet elbette sarsılmaz; sarsılmamıştır, sarsılmıyacaktır.

Salt TORAMAN

23 NİSAN

Güzel Yurdum ellere, bir mal gibi, satıldı;
(ATA) mın gur kaşları birdenbire çatıldı !
Binerek, kendi gibi şahlanan, kır atına;
Haykırdı : (A L Ç A K !) diye Sultanın suratına!..

Çarpsaydı damarında eğer hâlis TÜRK KANI,
Satar mıydı (V A H D E T T İ N), keyfi için, vatani?..
Kesmişti umudunu herkes çoluk çocuktan,
İşte böyle bir günde doğdu G Ü N E Ş ufuktan!..

Bir şifa bulmak için bağrındaki yaraya,
Yurtsever Büyüklerim koştular (A N K A R A) ya !
(22 Y I L) önce toplandı (M E C L İ S) bugün,
Yaptı orda milletim görülmemiş bir düğün!..

(K E M Â L) adı kalblere dikilen bir (A N İ T) tı,
Çünkü o ad Türklüğe benliğini tanıttı !
Dedi : (K A Y I T S I Z , Ş A R T S I Z E Ğ E M E N L İ K U L U S U N !)
(Sen ki, ey T Ü R K ! Tanrının en sevgili kulusun !..)

(ATA) m, bugün, sesini dünyalara duyurdu;
Hem Sultan, hem düşmandan temizledi bu yurdu!
Hürriyet güllerini işte, bugün, derdim ben;
(O) nu yaşatmak için (A T A) ma söz verdim ben!..

Ne kollarımda zincir, ne boynumda tasma var,
Başımda dalgalanan Ay - Yıldızlı yosma var !..
Nasıl TÜRK LÜK aşkıyla coşup ta, taşmaz insan?
Sevinin, arkadaşlar! Bugün (23 N İ S A N) !..

İskenderun : 18 Nisan 1942

Cemal Oğuz ÖCAL

23 Nisan dolayısıyla :

TÜRK MUCİZESİ

Yazan : Kemal ŞENADAM

Büyük harpten mağlûp ve yorgun olarak çıkartılan Osmanlı devleti, Padişahın şursuz, görgüsüz idaresi altında topraklarını yabancı devletler eline bırakmıştı. Kendi menfaatlerini her şeyin fevkinde gören Padişah ve hainler düşman devletlerle işbirliği yaparak Türk Milletinin kanını emmeğe çalışıyorlardı. Güzel yurdumuzun birçok yerlerini işgal eden yabancı devletler Türk Milletinin hiç bir hakkını tanımıyor, en kötü, en acı, en iğrenç işkenceler yapmaktan çekinmiyorlardı.

Türk Milleti Koskoca şanlı tarihi boyunca, hiç bir yerde her ne zaman olursa olsun asla düşmanlara boyun eğmemiş ve alçakca işkence görmemişti. Vatanı, milleti kemiren bu hainlerden ve düşmanlardan intikam almak zamanı gelmişti. Türkün hürriyet, intikam ateşinden doğan ve Samsunda atılan ihtilâlin kıvılcımı Ankara göklerinde parladı. 1920 nin 23 Nisan günü İhtilâlin kudreti Ankarada Türkiye Büyük Millet Meclisini yarattı. Bu hakkın zulme ilk büyük isyanı oldu. Bu büyük isyanla hâkimiyet Türk Milletine geçti. Türk milletinin kudreti önünde düşman orduları küçüldü, küçüldü, yok oldu. Türkiye Büyük Millet Meclisinin Harikası önünde Saltanat uçurumlardan uçurumlara yuvarlandı kayboldu. Türk mucizesi önünde her şey çarçabuk değişti. Türk Denizlerinin, Türk ufklarınının, Türk göklerinin bekçisi Türk Milleti oldu. Vatanımızın her köşesinde şanlı bayrağımız kahramanlık destanları yağdırarak dalgalandı.

1920 nin 23 Nisan günü Ankarada kurulan Türkiye Bü-

HATIRA

Yollar gittikçe kısalır,
nsan büyüdükçe Allahı tanır
Ve zaman bir rüya gibi geçer.

Bitmeyen malihülyalar denizinde
Fillizlenir hasret çeken ömrümüz
Bir hatıra gibi uzar günler.

M. Sacit ÖZGÜR

NOT — Evvelki sayımızda M. Sacit Özgür'ün "Hasat Mevsimi" adlı şiirinde imzası yanlışlıkla M. Sait Özgür diye çıkmıştır. Özür dileriz. "Görüşler"

yük Millet Meclisi bugünkü Cumhuriyetimizin ilk temel taşı teşkil etti. İşte bu temel üstünde sağlamlaşan Cumhuriyetle Türk Milleti dün olduğu gibi bugün de yarın da şerefli bayrağının altında, büyük şeflerinin izinde yükselecektir.

Dünyanın ateş kasırgası içinde bulunduğu şu anda sulh ve sükûn yurdumuzda Millî Hâkimiyet ve Çocuk bayramının 22 nci yıldönümünü, bir elimiz silâhta, sevinç ve coşkunluk içinde kutluluyoruz.

Bize bugünleri armağan eden Büyük ATA' mıza ebediyen minnettar kalacağız. Bizi bu günlerde yaşatan ve yaşatacak olan Millî Şefimiz İSMET İNÖNÜ'nün emrinde mucizeler yaratmaktan geri durmayacağız.

Kemal ŞENADAM

23 NISAN

Bir Kız Çocuğunun Ağzından

*Bugün büyük bayramla bir yıl kazanan yaşım,
Ömrümün çelengine yeni bir gül takıyor.
Kırpiğimde sevinci inciliyen gözyaşım,
Bu küçücük kalbime damla damla akıyor...*

*Bana kim mi dediniz? Yarıtıyım Yurdumun;
Ağbeyim bayrağa ay, ben onun yıldızıyım!
Kalbimde heyecanı çarpıyor Bozkurdumun,
Ağlamayı bilmiyen bir ATATÜRK kızuyum!...*

*Bugün 23 Nisan; sevinmek benim payım,
İsterseniz siz bana kıskanç gözlerle bakın,
Bayramımı kutluyor Anadolun; Hatayım...
Bırakın, sevincimi haykırayım bırakın!*

*Şefkat dolu bakışın, yüce başbuğ İNÖNÜ
Yarıtlara daldıkça gözün umutlu olsun!
Ey sevgili kardeşim, ışık sarsın gönlünü..
— Tâ içimden diyorum — Bayramın kulu olsun! ..*

Aydın NISARI

Tarsus Gözlükule Hafriyatı

Yazan : Osman SÜMER

— Mearit Müdürü
Ekrem Gürsel'e —

Cenubi Anadolunun büyük şehirlerinden birisi olan Tarsusun aynı zamanda çok eski bir mazisi vardır. Umumiyetle Çukurova Milâddan evvelki Anadolu ve Mezopotamya kültür münasebetlerinde çok mühim rol oynamış bir memleketdir. Bu itibarla her iki mntakanın kültür hususiyetlerini kendinde tophiyarak daha özlü ve mahallî eserler yaratmıştır. Çukurovada şimdiye kadar esaslı araştırmalar ve kazılar pek az yapıldığı için bu iddiamız tam manâsiyle teyit edilemez. Bu meseleyi ileride yapılacak hafriyat ve esaslı araştırmalar daha iyi aydınlatacaktır.

Şimdi burada bu içinde bulunduğumuz harp yıllarından evvel Tarsusun en yüksek yeri olan Gözlükulede yapılan hafriyattan bahsedeceğiz. Gözlükulede çok daha evvelden de bir çok araştırmalar ve kazılar yapılmıştır. 1845 de İngiliz Konsolosu Barker, 1852 de de meşhur Fransız âlimi Langlois Gözlükulede tetkikat yapmışlardır. Fakat bunların mesailerı sırf müzelek kıymetli eşya elde etmek maksadiyle olduğu için sistemsiz bir şekilde devam etmiş, hüyükün kültür tabakaları alt üst olmuş, yapılan sondajlarda da tarihî ve arkeolojik neticelere ehemmiyet verilmemiştir. Cihan harbinin sonundaki işgal yıllarında da Fransızların istihkâm kuvvetleri yine burasını delik deşik etmişler ve böylece büsbütün karışık bir hale getirmişlerdir.

İlmî hiç bir kıymeti olmıyan bu sistemsiz araştırmalardan sonra nihayet 1934 de Türkiyeye gelen ve Kilikyada tetkikata başlayan Amerikan heyeti Gözlükulede esaslı ve sistematik kazılara başlamağa karar vermiştir. Heyet Amerika Arkeoloji Enstitüsüyle yine bir Amerika üniversitesi ve iki kollejinin iştirâkile meydana gelmiş ve 1934 de Miss H. Goldmanın başkanlığı altında vazifesine başlamıştı. Evvelce meydana gelen karışıklıklardan dolayı ilk zamanlarda pek büyük müşküllerle karşılaşan hafirler en büyük müşkülât içinde, usanmak ve yılmak bilmeyen bir çalışma ile işlerine devam etmişlerdi. Bu yüzden ilk sene muntazam ve temiz bir Stratification elde edilememiş, temizle-

me ve derinleşmeğe devam edilmişti. İşte bu sebeptendir ki müteakip yıllarda Gözlükule Arkeoloji âleminde örnek bir kazı yeri haline gelmiştir.

İlk sene yalnız bir sondajla iktifa edildiği halde 1935 de hüyükün cenup istikametinde müteaddit yarmalar açılmış ve böylece 15,5 metre kadar aşağıya inilmiştir. En üst kısımlardan itibaren Türk - İslâm devrine ait yapılar, kılâsik devre ait kandiller ve yerli tip figürinler, Kıbrıs ve Suriyedeki Ras Şamra kültürleriyle alâkadar buluntular ve bol miktarda çanak çömlek parçaları ele geçmiştir. Nihayet daha aşağıya inildikçe son eti devrinin eserleri meydana çıkmıştır. Bunlar meyanında üzerlerinde hiyeroğlif bulunan mühürlerde vardır. Bu mühürlerden bir danesi Kilikyanın tarihini aydınlatması bakımından son derece mühimdir. Mahruti bir baskı üzerinde eti hiyeroğlifini çevreleyen çivi yazısının mevcudiyeti ve bunun okunuşu vaziyeti aydınlatmıştır. Burada Izruvatri mintakasının büyük kralı İşputahşu'dan bahsediliyor. Bu kralın Kızvatna kralı olması dolayısıyla Izruvatri memleketinin de Kızvatna ülkesine ait bir yer olduğu anlaşılıyor.

Kızvatna Anadoluda eti hâkimiyetinin devam ettiği sıralarda da varlığını koruyan büyük ve müstakil bir ülkedir. Burasının adı eti çivi yazısı metinlerinde çok geçer. Bütün bunlar bize Tarsusun Kızvatnaya dahil bir memleket olduğunu gösteriyor. Yine eti metinlerinde sık sık geçen ve ayrı bir krallık olan Arzava'da Kızvatnaya komşu bir memlekettir. Burasının daha ziyade Tarsusun garbindeki cenup sahilleri olması lâzımdır.

Ehemmiyetini izah ettiğimiz bu mühürden başka yerli Anadolu tipinde iki mühür ile, Babil uslubunda bir silindir mühür bulunmuştur. Bu Babil mühürü Hamurabi ile Kasit devri arasındadaki zamana ait olup takriben milâddan 1750 yıl evvelidir. Mühür Cenubi Mezopotamyanın en eski merkezi ve Sümer medeniyetinin en mühim buluntu yeri olan Uruk sitesi ilâhesi Nin Şubur'a ithaf edilmiştir.

1935 hafriyatında mühürlerden başka eti tipi yerli san'at eserleri, figürin ve idoller de bulunmuştur. Çanak çömlek bakımından Kıbrıs, Şimalî Suriye ve Eti tesirlerini bariz bir şekilde gösteren motifler elde edilmiştir.

1936 hafriyatı çanak çömlek itibarile daha zengindir. Ege

mintakasına ait karakteristik koyu boz renkli Keramikler burada tunç devrinin son çağlarına aittir.

Çukurova, Ege, Kıbrıs, Suriye ve Eti sahalarının tam ortasında olduğu için bu memleket kültürlerinin bariz vasıflarının burada görülmesi gayet tabiidir. Mamafî bu haricî tesirlerle rağmen hâfirler elde edilen çanak çömlek kapların yüzde seksenin yerli tip olduğunu tespit etmişlerdir. Madenî eşya olarak da kenarı çıkıntılı bir balta bulunmuştur ki eti kültür sahasının karakteristik bir vasfı olan bu âletin ilk defa Toroslârin arkasında bulunuşu çok şayanı dikkattir.

1936 da da 1935 de olduğu gibi yine pek çok mühür bulunmuştur. Bunlar meyanında mavi fayans bir silindir mühür bulunmuştur ki Kıbrıstaki Âsur eserlerinin heman temamiyle aynidir.

Bu yılın buluntuları arasında yazılı Tabletlerde vardır. Bunlar Mitâttan evvel 7 inci asırda âsur hükümdarı Senharib'in fütühatını takip eden yıllara ait çivi yazısı eserlerdir. Bu tablette geçen şahıs ve yer adlarının Luvice olduğu anlaşılmaktadır.

Son olarak arzedeceğim mühim buluntulardan bir tanesi de bir Eti damğa mühürüdür. Bu damğanın ortasında Eti hiyeroğlifi çevrede de iki dille yazılmış çivi yazısı metin vardır. Bu mühür Eti tarihinde Mısırlılarla yapılan Kadeş harbinden sonra sulh yapan, son eti krallarının en büyüklerinden olan üçüncü Hatusil'in zevcesi Pudu Hepa'ya aittir. Metin kraliçeyi Kızvatna kadını diye tavsif etmektedir. Yukarıda izah ettiğimiz Kızvatna meselesini bu mühür tamamen teyit etmiş oluyor. Şu halde son ve kat'î kararımızı verebiliriz ki Tarsus eski Kızvatna ülkesinin dahilinde mühim ve medeniyet itibarile üstün bir merkezdir.

Bilhassa mühür ve çanak çömlek bakımından çok zengin olan hafriyat müteakip senelerde devam ettikçe malzeme ve eşyaların sayısı çoğalıyor. Ve aynı zamanda Gözlükulenin ehemmiyeti artıyordu. Bu şekilde mühim tarih ve kültür meselelerini aydınlatan Gözlükule hafriyatına son harp yılları zarfında maalesef devam edilememiştir. İlerde hafriyata yeniden başlanırsa daha faydalı ve mühim neticelerin elde edileceği muhakkaktır.

Osman SÜMER

Bir Türk Erinden Babasına Mektup

Yazan : M. Salt ÇEKMEGE

İşte efendi baba,
Burda olduk dört aylık.
Bütün komşu akraba,
dileyin bize sağlık.

Yetişmiş bir askerim,
Havanımın başında.
Çelik gibi bir erim,
Tam yirmi bir yaşında.

Korkusuzca yaşayın,
Biz bekliyoruz sizi..
Sakın şaka sanmayın,
Kim yıldıracak bizi.

Cesurdur komutanım,
Kalpler hürriyet ister.
Tesirlidir havanım,
Karşı koyanı göster.

Şimdilik bir nümroyum,
Çatal ayak taşırım.
Vazifem nişancıyım,
Düşmanı şaşırırım.

Bir kaç ay daha sonra,
Tam manasiyle asker..

Taarruz etsek sura,
Olacağız muzaffer.

İşte canım sıkıldı,
Üç senede pek çoktur.
Dedim dünya yıkıldı,
Neyse zararı yoktur.

Dua et izin alam,
Gelip sizi göreyim.
Bir kaç gün orda kalam,
Vazifeme döneyim.

Rahatım iyi amma,
Hasretlikte pek zormuş.
Dedim gönül ağlama,
Hepiside geçiyormuş.

Vazife için her an,
Katlanmalı her şeye.
Tezkere ta uzaktan,
Başlamıştır gelmiye..

Yetmezmi babacığım,
Seni bir an eylete.
Birazda yatacağım,
Bak vakitte gelmekte.

Bürücek Hatıraları

— 4 —

Yazan : Nezihe SİREN

4/8/1940

Yalnızlık

Burada yeşilin her rengini taşıyan ağaçlar var. Çam, Kavak v Ardiç ağaçları. Adını bilmediğim daha bir çok ağaç gurubu. Kavak bu ağaçların en güzeli. Kökünden boyunun yarısına kadar toprak renginde.. Ondan sonra geniş daireler tepesine doğru küçülüyor.. Nihayet bir ok gibi, semaye batacak gibi yükseliyor. Bu daireleri teşkil eden dalların üstünde mini mini yapraklar bişleşip ağacı kucaklıyorlar..

Bugünlerde hava maviliğini kaybetti. Dağların tepelerindeki bulutlar semadaki bulutlarla birleşiyorlar. Birbirlerine dertlerini anlatamıyorlar galiba.. Dertlerini ağaçlara döküyor!.. O zaman içi saran bir toprak kokusu etrafa yayılıyor. Bürücekte yeşil unutuluyor. İnsan yalnız koku görüyor, koku içiyor..

Yağmurun burada gürültüsü yok halbuki Temmuzda yaz yağmuru çok gürültülü olur. Yalnız evin çinkosunda civi çakılır gibi bir ses duyuluyor. Fakat yağmurun sesi yapraklarda susuyor.

Tabiatın bu güzelliği karşısında gözlerim yoruluyor. Öyle yalnız kaldım ki.. Bazan kitapların sayfalarına kör kalıyorum. Bu hiç değişmeyen hayat beni yoruyor. Hep kendi içimden sarf ediyorum. Ne gözlerime gülen var, ne de içime ses veren. Bir arkadaş bile bulamadım.. Bazan öyle anlarım oluyor ki, çiçeklerin yanına kadar sokulmak, onları niçin söylüyorlar diye koparmak, köklerini harap etmek istiyorum. Ağaçların o hiç kımıldamayan mağrur başlarını eğmek bile içimden geçmiyor

BİR ŞARKI

*Maziye döner dalgaların çizdiği izler,
Yas tuttu : (O gelmez) diye sevdalı denizler
Sen iç, güzelim güllerin altında şarabı !*

*Bağlanma o seveda dediğin zincire erken,
Ömrün yeni bir şarkı ve bir penbe seherken,
Çal koncaların açtığı yollardan rubabı.*

*Kuşlar gibi etsen yeni enginlere hicret,
" Gelmez ,, dediler gamla geçen günleri terket
Yak derdini, destanın, hicranlı kitabı*

Mehmet Akif TUNÇAY

değil, fırtına, bora, kırıncı bir yağmur.. Böyle bir hâdise bu de-
kordan bir değişiklik yapsın.. Bende içimi değiştireyim ne olur!..

Köylülere de gidemedim. Onların büsbütün beni basitleş-
tireceklerinden korkuyorum. Hayır içimin rengini bile değiştirir-
ler. Beni bu kimsesizlikten kurtarırlar. Belki onlar buranın dilin-
den bendan daha iyi anlarlar.

Öyle içimden geliyor ki bütün Bürüceğin genç kızlarını
birgün toplayayım, onları bu yeşil yola çağırayım. Hepsi bu çi-
çeksiz diyarın yapraklarına renk versinler, gülsünler oynayarak,
zıplayarak bu yollardan geçsinler.. Hiç olmazsa yerinden kımıl-
damayanlar başlarını pencerelerinden uzatsın, kahkaha sesi
duysun, gülmesini öğrensın. Onlar neredeler daha göremedim.

(Arkası Var)

Mektup

Bu sükûnun sırrını bir türlü sezemedim..
Haftalarca beklemek sabrımı tüketiyor.
Bu uğursuz mevcudün başını ezemedim;
Bir muamma kesilmen beni berbat ediyor;

Günlerdir bekliyorum iyi, kötü bir haber;
Yaz da isterse ateş, isterse barut olsun..
Bir damla zehir olsa içerim onu.. İster
Gelsin bir top mermisi gibi bağrıma dolsun.

Yalnız sükûtu bırak. Sükût bir gecedir ki,
Ona karşı asidir. hasret çeken yürekler.
Gönül onun elinde bir zavallı esir, ki
Bir karanlık mahbesin dehlizinde tüneler.

Bilirsın, ki derdimin ilâcıdır sözlerin;
Bilirsın, ki gülüşün baştanbaşa bir bahar..
Bilirsın, ki dinimin cennetidir gözlerin,
Onda, bir hayat veren başka bir güneş doğar.

Hastayım, biliyorsun, aylardır yatıyorum..
İlâç diye bir mektup göndermedin, ne yazık...
Artık eski derdime yeni dert katıyorum;
Bir taş gibi sessiz kal, hiç bir şey yazma artık.

Abdullah Zeki ÇUKUOVA

BİRİNCİ BÖLÜM

— 12 —

Derleyen ve Yazar :
Cemal Oğuz ÖCAL

— İ —

- 1456 — İti yağ küleğine bağ-
lama.
1457 — İšten artmaz, dişten
artar.
1458 — İşin bitinceye kadar
Ayıya dayı de.
1459 — İşin bitinceye kadar
Gâvura dayı demek
lâzım.
1460 — İş yapayım derken
çiş yapma.
1461 — İşini bilmeyen çavuş-
lar, sıçar bokunu
avuşlar.
1462 — İnce eleyip, sık do-
kur.
1463 — İşte geldim, işte gi-
diyorum, şen olasin
Halep şehri.
1464 — İki çıplak, bir ha-
mamda yaraşır.
1465 — İki gönül bir olunca
samanlık seyran olur.
1466 — İki gönül bir olunca
samanlık saray olur.
1467 — İki deliye bir akıllı
lâzımdır.
1468 — İğne ile kuyu kazıl-
maz.
1469 — İki karpuz bir kol-
tuğa sığmaz.
1470 — İki el bir boğaz için.
1471 — İki el baş için.
1472 — İki canbaz bir ipte
 oynamaz.
1473 — İki su bir ekmek
yerine geçer.
1474 — İki timar bir yem
yerini tutar.
1475 — İneğimin alını sakar,
kendi adını bana takar
1476 — İşte ipi, işte kuyusu.
1477 — İki kişi konuşurken
üçüncüye bok yemek
düşer.
1478 — İki kılınç bir kına
girmez.
1479 — İş becerenin, aş ko-
taranın.
1480 — İnersin deli gönül
inersin, attan eşeke
binersin; eşeki kor
yayan gidersin.
1481 — İt kursağı yağ gö-

— 20 —

- türmez.
1482 — İftiradan kötü bir
hal olamaz, müfteri
rahat vicdan bulamaz.
1483 — İnadı inat, a.... iki
kanat.
1484 — İnadım inat, adım
kel ahmet.
1485 — İnatçılık iyi değildir.
1486 — İnatçılık, eşeke ya-
raşır.
1487 — İnsan oğlu çiy süt
emmiş!
1488 — İsraf haramdır.
1489 — İnsanın eti yenmez,
derisi geyilmez, tatlı
dilinden başka nesi
var.
1490 — İğneyi kendine, çu-
valdızı başkasına ba-
tır.
1491 — İki yüzlülük iyi de-
ğildir,
1942 — İçerde kas kas ka-
vurur, dışardan har-
man savurur.
1493 — İnsan sandım eşeği,
alınımı yardı taşıyağı.
1494 — İbadette gençlikte,
kabahatta.
1495 — İnsan taştan katı,
gülden naziktir.
1496 — İnsanın iyiliği, kötü-
lüğü kendi elindedir.
1497 — İsin yanına varan is,
misin yanına varan
mis olur.
1498 — İnsan gençliğinde ih-
tiyarlığı, sağlığında
hastalığı düşünmeli.
1499 — İnsan gâh olur dağı
kaldırır, gâh olur
darıyı kaldıramaz.
1500 — İnsan göre göre, at
süre süre öğrenir.
1501 — İnsan doğduğu yer-
de değil, doyduğu
yerde yaşar.
1502 — İnsanın boğazı do-
kuz boğumdur.
1503 — İnsanın bir sır dostu,
birde Hızır dostu
vardır.
1504 — İnsan insana lâzım
olur.
1505 — İşret insanın aynasıdır

— I —

- 1506 — İsracık köpek diş-
ni göstermez.
1507 — İrgat gibi kazan, bey
gibi ye.
1508 — İslandım, kurudum
sel beni neyler; el-
lendim, dillendim il
beni neyler?
1509 — İslanmışın yağmur-
dan korkusu olmaz.
1510 — İncığın aşına kurt.
düşer.
1511 — İrz düşmanı.
1512 — İrz ehlinin kapısı dai-
ma kapalı gerek,
1513 — İrzina, namusuna sa-
hip ol!
1514 — İrz düşmanı olma!
1515 — İrzini verme, gürzü-
nü ver!

(Arkası var)

— 21 —

Bir Köy Türküsü

Vefasız bahar günlerinin pek çabuk geçerek serin yerini sıcak günlere terk etmesi üzerine kırlara, köylere ve yaylalara ulşamak için hepimiz can atıyoruz. Şehrin haricindeki bol tabiat, zengin toprak, yeşil vadiler ve ağaçlıklı yamaçlar ruhumuzda bile bir değişiklik yapıyor. Kırların ve köylerin çekici kuvveti bizim kendilerine olan hasretimizi bir kat daha artırıyor.

Bu zaruretler karşısında ancak bir gün serin sinesine luaşarak tam manasıyla istirahat ettiğim güzel Misis nahiyesinde küçük bir çocuğun yanık sesinden dinlediğim güzel bir türküyü buraya yazmadan geçemiyeceğim.

S. Nuri

Bülbül ne durursun bahar, yaz geldi,
Bizim göle Ördek ile Kaz geldi,
Kız iken sevdiğim artık vaz geldi.
Ötme garip Bülbül gönül şen değil.

Yardan ayrılmışım ben yaralıyım,
İl alem al giymiş ben karalıyım..

Bülbül ne durursun bahar yetişti,
Kırmızı gül al yanaga bitişti,
Kız iken sevdiğim aklıma düştü.
Vtme garip Bülbül gönül şen değil.

Yardan ayrılmışım ben yaralıyım,
İl alem al giymiş ben karalıyım..

Güzelsin esmerim alı neylersin,
İnce bel üstüne şalı neylersin,
Bu güzellik sende malı neylersin..
Ötme garip Bülbül gönül şen değil..

Yardan ayrılmışım ben yaralıyım,
İl âlem al geymiş ben karalıyım..

Adana Coğrafyası üzerinde bir deneme

— 3 —

Yazan : M. YILMAZ

Ovayı Ceyhan, Seyhan, Berden ve Tarsus nehirleri sulamaktadır. İşbu nehirlerin ve toroslardan inen sellerin getirdiği mevaddı rüsubiye ovanın kuvei—inbatiyesini tezyit etmiştir. Ovanın dağlara yakın olan kısmı çakıllı ve kırmızı bir toprak ile kaplıdır. Bu toprakların incelik derecesi Şimalden cenuba doğru inildikçe esmer siyahımtırak bir renk alır. Bu esmerlik nebati anasının fazla olmasından ziyade toprağın aslına atf olunabilir. Bu kısım taşsız ve ağır topraklardan ibaret olup tek tük mahallerde kumlu araziye tesadüf edilebilir. Fakat bu kum yine rüsubi bir çok mevat ile karışmış olduğundan her nevi zeriya fevkalâde müsaittir. İşbu arazi kolaylıkla işlenebilmeğe hassasını da haizdir. Ceyhan, Seyhan, Tarsus ve Berden ovalarını dolduran rüsubi arazi yekdiğerine fevkalâde müşabih olup harici tetkikata göre aynı kıymeti haiz arazidendirler. Denize doğru inildikçe arazinin tipik deniz nebatlarıyla örtülü olduğu görülür. Bu arazinin ziraata tahsis edilmeden evvel ne dereceye kadar ziraata müsait olduğunu tayin eylemek lâzımdır.

D A Ğ L A R :

Üçüncü zaman başlarından itibaren Alplerden Himalayalara kadar uzanan büyük iltiva silsilesi dahilinde bulunan Toroslar küçük Asyanın bel kemiğini teşkil eder. Torosların temelini birinci ve ikinci zaman rusubatı teşkil eder. Toroslar iki kısma ayrılır.

I — Garbi Toroslar.

II — Şarki Toroslar

Garbi toroslar ile şarki toroslar bir birinden Silifke, Mut

ve Hadım hattı ile ayrılırlar. Bu hattın şarkında kalan Toroslar (3916) metre irtifaında olan Erciyasa uzanır. Bu kısmı da çakıt suyu iki kısma ayırır. Suyun sol kısmında kalan (Ala dağ) hattı nı teşkil eder.

Ala dağ garpte gürgün çayile tahtit olunup şimali şarki isti-kâmetinde uzanır. Torosların en yüksek noktaları bu Aladağ hattı üzerindedir. (3,000) metreyi geçen bir çok zirveleri ihtiva eder. Bu zirvelerden en mühimleri, Kaldı dağı (3735), Demir Kazıdağı (3726), Karanfil (3095), Turhasan (3336) ve bunun bi-raz şimalinde elma dağıdır. Bu dağların zirveleri senenin uzun zamanlarında karlar ile örtülüdür. Fakat üzerlerinde daimi karlar görülmez.

Büyük Kısmı Seyhan vilâyeti dahilinde olan Antitoroslar cenubigarbiden — Şimalişarkıye doğru uzanan müteaddit dağ hatlarından mürekep bir silsiledir. Silsilenin şimalini uzun yayla cenubunu Çukurova kaplar. Birbirinden yamaçları sık ormanlar-la kaplı olan dik, dar ve derin vadilerle ayrılan bir takım silsi-leler üzerinde (2000) metreyi geçen müteaddit tepeler vardır. Antitoros silsileleri arasında nadir olarak ovamsı yerlere tesa-düf edilir. Vadileri takip ederek rüzgârlar Ak denizin bulutlarını bu küçük yayla ovalarına kadar taşır. Antitorosların en mürtefi noktaları, Bakır, dağı (2091), Alaylı dağ (2463), Bey dağ (3054), Dibek dağ (2506) ve kızıl göl dağı (2665) bunlardır. Senenin uzun bir zamanında bu dağların üzerleri karlar ile ör-tülü olarak görür.

Antitoroslar içinde sakladığı zengin mağdenleri ve üze-rinde yaşattığı gür ormanlarile memleketimizin milli servetini kendinde toplamıştır. Antitoroslar da şuraya buraya serpilmiş olan köyler yeşil ormanlık ortasında kaybolur.

Torosların suriye üzerine kıvrılarak vücuda getirdiği Gâ-vur dağları toroslar kadar yüksek zirvelere malik değildir. Gâ-vur dağlarının en mühim tepeleri Hacı dağ, Gökbet ve Göl dağıdır. Gavur dağları bünye itibarile torosların aynıdır. Ak de-nizin bol yağmurlarını aldığı için üzerleri ormanlarla kaplıdır.

İklim ve Nebat Örtüsü

İKLİM :

Mıntıkanın avarızı tetkik edilirken bir birinden temamlile farklı iki morfolojik nahiyeye ayrılmıştı. Avarızla sıkı bir muna-sebeti olan iklimi tetkik ederken avarızı nazarı ihtibara almak lâzımdır, Elin iklimi, morfolojik bünyeye uygun olarak bir çok

İNKÂR

Şiirlerimde adın deli bir mısra'dır
Ve benim sana aşkım bir kuru iftiradır.

Bilmezdim çocukken bu masalların
Yalnız kitaptan okunduğunu
Ve meyve yüklü dalların
Yere dokunduğunu !..

Başım ayrılmaz oldu topraktan,
Korktum güzelliğinden vebalinden,
Korktum su olup yere akmaktan
Korktum bakışından ve her halinden .

Şiirlerimde adın yalnız bir mısradır
Ve benim sana aşkım kuru bir iftiradır.

Hâmit Salih ASYALI

hususlarda birbirinden temamlile farklı olarak.

I — Ova İklimi

II — Dağ İklimi

diye esas iki iklim tipine ayrılabilir.

OVA İklimi :

Ovanın hususiyetlerinden biri de ikliminde görülür. Bura-da sıcak memleketleri andıran bir hususiyet vardır. Yazın sıcak ve kuru, kışın mülâyım ve ratıp bir iklim hüküm sürer.

Ovanın suhuneii : — Vasati irtifai (40'50) arasında olan ova şimalde toroslar vasitasile orta anadolunun kurak ve soğuk rüzgârlarından korunur. Bu sebepten burada kışlar gayet mü-lâyım ve yağmurlu, yazlar sıcak ve kurak geçer. Senelik vasati suhnet Adana (18'8) Dörtiyolda (21'1) — derecedir. Adanada yaz ayları vasatısı 27,3 derece kış ayları vasatısı (9,1) derece-dir iki mevsim arasında (18,2) derece fark vardır. Dörtiyolda yaz ayları vasatısı (27,5) ve kış ayları vasatısı (11,5) derecedir. Bu iki mevsim vasatısı arasında (16) derecelik fark vardır. De-mek oluyor ki, ovada kışla yaz arasında (16—18,2) suhnet farkı vardır. (Arkası Var)

Bir köy hikâyesi :

Ç O B A N

Yazan : Vasfi YUMRUKÇALLI

İçli bir Kaval sesi her yana yayılarak arkası kesilmeden sessiz akan suyu, çiçek çimen ve yeşil yaprakları, kısa bir sevişmeden sonra uykuya dalan kuşları okşuyor. Bir çobanın elindeki bu basit musiki âleti ıssız muhite ahenkli ve şefkatli bir anne ninnisi tesirini yapıyordu.

Koyunlar sakin ve rahat bir şekilde taze otları koparırlarken yalnız kaval sesinin tatlı bir ahenk verdiği bu yeşil yurttaki ömürlerinin sonuna kadar kalmak istiyorlardı. Çoban Mehmedin bestelerinin bu hayvanlar üzerinde yaptığı tesiri anlamak için sadece (Kara koyun) efsanesini bilmek kâfidir.

Çoban sürüsünden biraz uzakta yalnız başına gözleri bir noktaya dikili kalmış. Sanki bir heykel. Kımıldamıyor, yalnız kavalını çalıyor. Parmakları oynuyor ve ciğerleri dolup boşalıyor... Zihni de hiç bir şeyle meşgul değil. Zira düşünmenin ne olduğunu bilmiyecek kadar mes'ut. Hayatta sürüsünden başka hiç bir şey yok. Ana ve babasının köyde ona bıraktıkları viran bir evle bir sürüden başka bir şey değildi. Bütün köylüler Mehmed'i seviyorlardı. O sürüsünü bir menfaat için değil sevgisi ve aşkı için güdüyordu. Bu baba yadigârî ne azalıyor ve nede çoğalıyordu.

Mehmet doğduğu gündenbergi çobandı ve çoban olarak ölmek istiyordu. Daima şafak sökmeden köyden ayrılır ve sular kararmadan köye dönmezdi. Köylülerle hemen hemen konuşmazdı. Selâm ve suallere kısa kısa cevaplar verirdi. Kahveye çıkmaz, dedikodunun ne olduğunu bilmezdi.

Yaşadığı asrın bilgilerinden mahrumdu, tamamen cahildi. Fakat her şeye rağmen mes'uddu. Bilgili olmuş olsaydı düşünür, kafası çalışır, yorulur ve uykusuz geceler geçirirdi.

Hâdiseleri, vak'aları soğuk kanlılığıyla karşılar, heyecan

duymazdı. Yalnız vicdan azabı his ederdi. İnsanlara, sürüsünê ve kavalına anlaşılmaz bir sevgisi vardı. Pek az gülerdi. O da ciddî olarak..

Çoban Mehmet çekingen, kabına sığan bir insan olmasına rağmen köyün en güzel kızının kalbinde haberi olmadan yer etmişti. Hatice Mehmedin her sabah köyden ayrılışını seyreder; ona baktıkça anlaşılmaz ve duyulmaz bir sevgi his ederdi. Bu his, bu kuvvetli arzu günden güne çoğaldı ve nihayet hafifçe garip çobana kaçmağa karar verdi.

Mehmet sürüsile köyden hergünkü gibi ayrılırken Hatice'nin kendisine doğru yaklaştığını görmüş olduğu halde bir hayret, heyecan duymadan yoluna devam etmişti. Bu vaziyete dayanamıyan Hatice " seninle geleyim mi? „ dediği zaman dönerek sadece " Gel.. „ diye bilmişti.

Sürü köyden ayrılmış yaylâya doğru ilerliyordu. Arkada sevgililer neşe saçan bir sesle yürüyorlardı. İşte sevgililer böyle tanıştılar ve böylece bir hafta kırlarda köye dönmeden dolaştılar. Kendilerinden haberleri olmadan saadeti yudum yudum içiyorlar fakat kanmıyorlardı. Soğuk pınarlardan su içtiler, çamların gölgelerinden uyudular.

Bu mes'ut hayat hafta sonunda felâketle neticelendi. Jandarmalar Haticeyi Mehmedin elinden alarak babasına teslim ettiler. Hatice saf ve temiz sevgi bağlarını Mehmedden çözemiyor, garip çobanı bir türlü unutamıyordu. Hatta onun için ölmeyi bile düşünüyordu.

Mehmet olup bitenlere karşı bir şey yapamıyor zira sevgisinden başka hiç birşey düşünemiyordu. Köylüler onun hayatında değişiklikler olacağını zannediyorlardı. Mehmet yine her sabah başından hiç birşey geçmemiş gibi sürüsile beraber kavalına eski nağmeleri çaldırarak köyden uzaklaşıyordu.

Vasfi YUMRUKÇALLI

15 Mart Atatürk gününde parkta yapılan törenden bir görünüş

15 Mart Atatürk günü Atatürk'ün misafiri kaldığı Suphi paşa kanağı önünde Vehbi Evinç'in hitabesi dinlenirken

Evimiz kurslarından mezun olanlara vesikaları verilirken

Evimiz kurslarından mezun olanlar Halkevinin önünde öğretmenleriyle beraber

Evimizin bir aylık çalışması

1 — Bir Nisan Çarşamba günü akşamı İkinci İnönü zaferinin yıldönümü kutlunanmıştır. Akşam Halkevi salonunda toplanılarak bandonun çaldığı İstiklâl Marşından sonra Üstteğmen Mustafa Kepir tarafından İkinci İnönü zaferinin askerî mahiyeti izah edilmiş ve harekât plânlar üzerinde gösterilmiştir. Bunu müteakip Bay Naci Kum mevzula alâkadar bir hitabede bulunmuş, okuduğu millî kahramanlık şiirleriyle dinleyicilerin heyecanını artırmıştır. Sonra Kız Lisesinden Hamiyet Özgür güzel bir şiir okumuştur. Ayrıca hazırlanan ev Orkestrasının konseri dinlenmiş bu şekilde törene son verilmiştir.

2 — 5 Nisan Pazar günü Köycülük komitesi Karalar bucağı köyüne bir gezinti tertip etmiştir. Köycülük komitesi âzaları halk türkûleri ekibi, Doktor, bir Sıhhat ve Ziraat memurunun iştirakile yapılan bu gezi bir çok bakımlardan köylü için faydalı olmuştur.

3 — 6 Nisan Pazartesi gününden itibaren C.H.P. Genel Sekreterliğinden gönderilen Atatürkün doğu seyahatı ve Halk-evleri revüsü mevzulu filimler evimiz namına Alsaray sinemasında üç hafta müddetle halka gösterilmeğe başlanmıştır.

4 — 23 Nisan Millî Hâkimiyet bayramı büyük törenle kalabalık bir kütle tarafından kutlunanmıştır. Evimiz tarafından tertip edilen törene saat 21 de İstiklâl Marşile başlanmış sonra da Maarif Müdürü Ekrem Gürsel (Terbiyede ailenin rolü) mevzulu alâka ile dinlenen faydalı bir konuşma yapmıştır. Konuşmayı ilk okul çocuklarının hazırladıkları çocuk şarkıları ve oyunları takip etmiştir.

Sevimli yavrucukların gayretli ve çalışkan öğretmenleri sayesinde hazırladıkları bu rontlar dinleyiciler, seyirciler üzerin-

de büyük bir sevgi hissi uyandırmıştır.

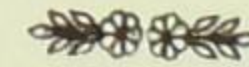
Çocuklardan sonra halk türkûleri ekibinin hazırladığı konser dinlenmiş büyük bir neş'e içinde geç vakite kadar eğlenilmiştir.

5 — 24 Nisan Cuma günü evimiz salonunda Gürbüz Çocuk musabakası yapılmış birinci gelene ve müteaddit çocuklara oyuncak vesair hediyeler verilmiştir.

6 — 25 Nisan Cumartesi akşamı evimiz salonunda çaylı ve danslı bir aile toplantısı yapılmış davetliler samimi bir şekilde eğlenmişlerdir.

7 — 26 Nisan Pazar günü Köycülük komitesi Kadıköyüne büyük bir gezi tertip etmiştir. Halkevi idare heyeti âzaları, köycülük komitesi âzaları, Halk türkûleri ekibi, Doktor ve Sıhhat memuri olmak üzere 25 kişilik bir kafile köydeki seyyar dikiş kursunun sergisi dolayısıyla geziye iştirak eden Maarif Müdürü ve Kız Enstitüsü Müdür ve öğretmenleriyle birlikte büyük bir kamyonla köye hareket etmiştir.

Yüregir ovasının en büyük köylerinden olan Kadıköyünde kafile akşama kadar çok faydalı işler görmüştür, Dikiş kursunun sergisi gezilmiş, toplu olarak köylülerle görüşülmüş, köycülük komitesinin seyyar yerli mallar sergisi teşhir edilerek izah verilmiş ve her gezide olduğu gibi Doktor ve Sıhhat memurunun muayeneleri bütün şiddetile devam etmiştir. Güzel bir havada faydalı bir şekilde geçen bu gezinin neticesi her hususta faydalı olmuştur.

HALKEVLERİ DERGİLERİ

Derginin Adı	Çıkaran Halkevi	Kaç günde bir çıktığı
Akpınar	Niğde	Ayda bir
Aksu	Giresun	" "
Başpınar	G. Antep	" "
Burdur	Burdur	" "
Çorumlu	Çorum	" "
Dranaz	Sinop	" "
Doğuş	Kars	" "
4 Eylül	Sivas	" "
Duygular	Bolu	" "
Edirne	Edirne	" "
Erciyas	Kayseri	" "
Fikirler	İzmir	15 günde bir
Gediz	Manisa	Adyda bir
Görüşler	Adana	" "
H.B. Haberleri	Eminönü	" "
İçel	Mersin	" "
İnan	Trabzon	" "
İnanç	Denizli	" "
Karacadağ	Diyarbakır	" "
Kara Elmas	Zonguldak	Üç ayda bir
Kaynak	Balıkesir	Ayda bir
Konya	Konya	" "
Küçük Menderes	Tire	" "
19 Mayıs	Samsun	" "
Porsuk (Halkevi)	Eskişehir	" "
Taşpınar	Afyon	" "
Türk Akdeniz	Antalya	" "
Uludağ	Bursa	" "
Ön	İsparta	" "
Yeni Türk	Eminönü	" "

Yayın Direktörü : ARIF NİHAD ASYA
 Yazı İşleri Direktörü : OSMAN SÜMER
 Basıldığı Yer : TÜRK SÖZÜ BŞ.